

Захтев за стављање у слободан промет робе која је привремено увезена ради дораде (активног оплемењивања)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00041/2010-17 од 28.5.2010. год.)

Одредбом члана 143. став 1 тачка 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/2010, у даљем тексту: Закон) прописан је поступак активног оплемењивања за страну робу за коју се не плаћа царина нити подлеже мерама трговинске политике, а намењена је поновном извозу у облику добијених производа (систем одлагања). Роба се ставља у поступак активног оплемењивања на основу одобрења. Одобрење даје царински орган на писани захтев лица које врши или организује активно оплемењивање. Царински орган одређује рок у коме се добијени производи морају извести или се морају поново извести, односно рок у коме се мора захтевати други царински дозвољен поступак или употреба, при чему се узима у обзир време потребно за обављање активног оплемењивања и отпремања добијених производа. Овај рок почиње да тече од дана када је роба стављена у поступак активног оплемењивања.

Изузетно од наведеног, поступак активног оплемењивања може се окончати стављањем добијених производа у слободан промет. Приликом доношења одлуке о оправданости стављања робе у слободан промет царински орган ће ценити све околности укључујући и карактеристике робе. Имајући у виду чињеницу да се, према наводима из дописа, не зна да ли ће роба бити поново извезена после процеса оплемењивања, иста се може ставити у слободан промет применом система повраћаја.

Министарство финансија напомиње да, са аспекта примене пореских прописа, продаја робе на царинском подручју која није стављена у слободан промет подлеже обавези обрачуна пореза на додату вредност (ПДВ). Ово стога што је сваки промет робе која се налази на царинском подручју Републике Србије опорезив.

Такође, Министарство финансија указује и на чињеницу да је приликом декларисања робе за царински поступак стављања робе у слободан промет декларант дужан да царинском органу поднесе доказе о власништву над робом (фактура и одговарајући уговори) или доказе о постојању неког сличног права располагања над робом, а чињеница да је друго лице било носилац одобрења за поступак активног оплемењивања није од утицаја приликом декларисања робе за стављање у слободан промет, уколико је царински орган на одговарајући начин обавештен о промени власништва над робом, што је иначе обавеза носиоца одобрења прописана чланом 113. став 2. Царинског закона.

На крају, Министарство финансија напомиње и да је декларант лице које подноси декларацију у своје име или лице у чије име се подноси декларација односно декларант је свако лице које је у могућности да поднесе декларацију у своје име и за свој рачун, лице које подноси декларацију у своје име, а за рачун другог лица и лице које подноси декларацију у име и за рачун другог лица, при чему декларант мора да има седиште или пребивалиште у Републици Србији.